

Sygn. akt IX Ka 1097/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 roku

sprawy M. M.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 23 maja 2013 roku sygn. akt II K 140/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sandomierzu.

Sygn. akt IX Ka 1097/13

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że w dniu 5.10.2012r.

w K. woj. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Waiblingen Niemcy z dnia 6.11.2010r. sygn. akt Cs 62Js (...) o czyn § 316 kk, § 23 ustawy o ruchu drogowym prowadził pojazd marki F. (...) o nr. Rej. (...) 63 w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania: I – 1,34 mg/l, II – 1,38 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu) tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Sandomierzu wyrokiem z dnia 23 maja 2013 roku orzekł:

I. uznał oskarżonego M. M. w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w dniu 5.10.2012r. w K. woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Waiblingen Niemcy z dnia 1.10.2010r. sygn. akt Cs 62Js (...), prowadził pojazd marki F. (...) nr rej. (...) 63 w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania: I – 1,34 mg/l, II – 1,38 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu), tj. popełnienia występku z art. 178a § 4 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 604,49 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w pkt 1 na korzyść oskarżonego i zarzucił, że:

kara 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest rażąco surowa i zbyt dotkliwa dla w/w oskarżonego i jego najbliższej rodziny, a ponadto sprzeczna z dyrektywami wymiaru wymienionymi w art. 53 § 1 i 2 kk (art. 438 pkt 4 kk), a ponadto zarzucił naruszenie przez Sąd I instancji dyspozycji art. 7 kpk – przez nieuwzględnienie wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów i naruszenie przez Sąd I instancji dyspozycji art. 424 § 1 i 2 kpk przez niedokonanie w uzasadnieniu wyroku pełnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i co za tym idzie – niewyczerpujące wyjaśnienia motywów wyroku (art. 438 pkt 2 kpk)

i wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu w pkt 1 przez warunkowe zawieszenie wymierzonej oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności na okres próby co najmniej 2 lat;
2. ewentualnie - z ostrożności procesowej - o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie niniejszej sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja o tyle okazała się skuteczna, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sandomierzu. Ustosunkowanie się do zarzutów apelacji jest jednak przedczesne, a przez to bezprzedmiotowe, a to z uwagi na stwierdzenie „z urzędu” innego uchybienia powodującego, iż wyrok Sądu I instancji może być rażąco niesprawiedliwy (art. 440 k.p.k.).

Poważne wątpliwości budzi, bowiem przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna czynu z art. 178a § 4 k.k., a to wobec nie dostrzeżenia w rozważaniach przez sąd a quo problematyki związanej ze skazaniem oskarżonego za czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości po za granicami kraju.

Pierwsza wątpliwość, to nie dokonanie oceny czy skazanie za przedmiotowy czyn w Niemczech na karę 50 stawek dziennych grzywny po 12 EUR w dacie wyrokowania nie uległo zatarciu. Brak jest w aktach sprawy dokumentu wskazującego na przepisy to regulujące, w tym stosownego tłumaczenia na język polski. Sąd Okręgowy ma wiedzę, co do różnego traktowania w przepisach prawa niemieckiego, kar grzywny w zależności od ilości stawek dziennych, W dacie wyrokowania Sąd I instancji dysponował informacją z K. z dnia 10.10.2012 r. (k. 5-6), a więc jeszcze przed upływem dwóch lat od daty wykonania grzywny co nastąpiło 06.11.2010 roku (k.5 i 44). Nie jest, więc wykluczone, że w sytuacji np. dwuletniego okresu zatarcia skazania w dacie wyrokowania oskarżony nie był już karany.

Druga wątpliwość, która winna być przeanalizowana przez Sąd I instancji, to czy w ogóle, co do zasady skazanie za granicą za czyn odpowiadający znamionom skazania „za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego” powoduje przyjęcie quasi recydywy opisanej w art. 178a § 4 k.k.

Nie zajmując jednoznacznego stanowiska w tej kwestii, ale posiłkując się orzecznictwem i stanowiskiem doktryny, co do recydywy w ogólności, wydaje się, że taka możliwość istnieje i nie ma przeszkód prawnych do uznania takiego skazania za granicą za skazanie w rozumieniu art. 178 a § 4 k.k. Konieczna jest jednak pogłębiona analiza Sądu I instancji z przytoczeniem stosownej argumentacji.

Trzecia wątpliwość, która wyłoniła się i powinna być dostrzeżona oraz rozważona przez sąd meriti, to czy występek za który został skazany M. M. na terenie Niemiec może być uznany za czyn o którym mowa w art. 178a § 4 k.k.

Z analizy dokumentów przekazanych przez stronę niemiecką, co zostało ustalone także przez Sąd I instancji (k.101v) wynika, że M. M. został skazany za występek z § 316 ustęp 2, a więc za **nieumyślny** występek nietrzeźwości w ruchu drogowym. Polski kodeks karny takiej konstrukcji prawnej nie przewiduje i do skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., a także przypisanie art. 178 § 1 k.k. do przestępstw tam wymienionych, konieczne jest wykazanie sprawcy

winy umyślnej w tym zakresie tj. prowadzenia w stanie nietrzeźwości lub..., chociażby w zamiarze ewentualnym. Sąd Okręgowy nie dysponując pełnym tłumaczeniem niemieckiego kodeksu karnego, w tym nie tylko części szczególnej, ale również ogólnej- przepisów traktujących o postaciach winy, zamiaru etc. nie był w stanie podjąć oceny, czy czyn przypisany przedmiotowym orzeczeniem może być uznany za odpowiadający znamionom czynów decydujących o możliwości skazania z art. 178a § 4 k.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Sandomierzu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd I instancji zgromadzi pełen materiał dowodowy w postaci tłumaczenia kodeksu karnego niemieckiego w odpowiednim zakresie wynikającym z wątpliwości zasygnalizowanych wyżej, w razie takiej potrzeby również ze stosownym komentarzem. Następnie rozważy problematykę wskazaną w niniejszych motywach i w zależności od dokonanej oceny dokona prawidłowej subsumcji prawnej. W razie takiej konieczności uzasadni wyrok zgodnie z regułami zawartymi w przepisie art. 424 k.p.k.

SSO Krzysztof Sajtyna

AM